

Жаннатларнинг дарвозалари очилди!

Муаллиф: Шайх Холид ар-Рошид
Мутаржим: Абу Жаъфар ал-Бухорий

Барча мақтовларга Аллоҳга хосдир. Биз Унга ҳамд ва истиғфорлар айтиб, ундан нафсимизнинг шумлиги ва амалларимизнинг ёмонлигидан паноҳ сўраймиз. Аллоҳ ҳидоят қилган кимсани адаштирувчи, адаштирган кимсани тўғри йўлга солгувчи зот йўқдир. Мен «Ягона шериксиз Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ ва Муҳаммад Унинг бандаси ва расулидир»-деб гувоҳлик бераман.

«Эй мўминлар, Аллоҳдан ҳақ-рост кўрқиш билан кўрқинглар ва фақат мусулмон бўлган ҳолларингда дунёдан ўтинглар!» (Оли Имрон: 102).

«Эй инсонлар! Сизларни бир жондан (Одамдан) яратган ва ундан жуфтини вужудга келтирган ҳамда у икковидан кўп эркак ва аёлларни тарқатган Роббингиздан кўрқингиз! Яна ораларингиздаги савол-жавобларда ўртага номи солинадиган Аллоҳдан кўрқингиз ва қариндош-уруғларингиз (билан ажралиб кетишдан кўрқингиз)! Албатта Аллоҳ устингизда кузатувчи бўлган зотдир» (Нисо: 1).

«Эй мўминлар, Аллоҳдан кўрқинглар, тўғри сўзни сўзланглар! (Шунда Аллоҳ) ишларингизни ўнглари ва гуноҳларингизни мағфират қилур. Ким Аллоҳга ва Унинг пайғамбарига итоат этса, бас у улуг бахтга эришибди» (Аҳзоб: 70, 71).

Сўнг...

Дарҳақиқат, сўзларнинг рости – Аллоҳнинг Каломи, йўлларнинг яхшиси – Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг йўли, (диний) ишларнинг ёмони – янги чиққанлари, (дин ниқоби остида) чиққан барча янги нарсалар – бидъатдир. Барча бидъат – залолат, барча залолат эса жаҳаннамга элтувчидир.

Юксак самода ва Ердаги махлуқлар

Ёлғиз Халлоққа тасбиҳ айтмоқда.

Унга бошлар эгилиб ҳар он,

Гулу тикон тасбиҳ айтмоқда.

Ҳаётни яратиб, ризқларни бердинг

Ҳаётни йўқликдан яратган Эгам.

Ёлғизлигини ҳақида ҳаёлга толай,

Жўшган қалбим тўлсин ишқингга бир дам!

Бу ерга ташриф буюрган ака укалар ва опа-сингиллар

Ассалому алайкум ва роҳматуллоҳи ва баракотуҳ

Хуш келибсизлар!

Биз ва сиз Раҳмонур-Раҳиймнинг зиёфатидамиз... Бу ер – Унинг исми улуғланиб зикр қилинадиган уйидир...

Аллоҳга шукрлар, ҳамдлар бўлсин. Барча яхшилик Унинг қўлидадир. Барча ишлар: ошкораси-ю, хуфёнаси Унгагина қайтади...

Бугунги муборак кечадаги дарсимизнинг сарлавҳаси: «Жаннатлар дарвозалари очилди»дир.

Ҳа, дўстлар, бир Эмас, барча жаннатлар дарвозалари очилди.

Ҳорисанинг онаси (разияллоҳу анҳо) Ҳориса ҳалок бўлганидан сўнг Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳузурига келиб: «Ё расулуллоҳ, Ҳозир Ҳориса қаерда: жаҳаннамдами-ки, йиғлайин, ёки жаннатдами-ки, севмнайин?»-деб савол берганида, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Қуриб кетгур, Умм Ҳориса, бир эмас, бир неча жаннатлар. Ҳориса Фирдавс жаннатларини қўлга киритди»-дедилар.

Дўстлар, жаннатни эслаш – қалблар ҳаёти, унутиш эса – қалблар ўлими, демакдир.

Бугунги дарсимизнинг мавзуси билан қалбларни фаоллаштириш, шавқлантириш, паст мақомлар эмас, олий мақомларга етиш учун ҳимматларни кўтаришни мақсад қилдим...

Келинлар, Жаннатнинг очилган дарвозалари олдида бирга юрайлик...

Унутмангларки, ҳаёлингизга нима келмасин, жаннатдаги нарсалар ундан ўта олий ва ўта мукамалдир.

Буни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам очиқ баён қилдилар: «Аллоҳ айтди: Жаннатда кўз кўрмаган, қулоқ эшитмаган ва инсон ҳаёлига келмаган нарсалар бордир».

Буни Аллоҳ таолонинг ушбу оятлари ҳам тасдиқлайди: «Бас уларнинг қилиб ўтган амалларига мукофот қилиб улар учун беркитиб қўйилган кўзлар қувончини (яъни охираат неъматларини) бирон жон билмас» (Сажа: 17).

Жаннатга муштоқ бўлганлар, қаердасиз?!!

Жаннатни қанчалар таърифламайлик, Аллоҳтаоло уни яратган табиатнинг ҳақиқий нурлари олдида ҳеч гап эмасдир... Чунки Аллоҳ таоло жаннатни бизнинг тасаввуримиз ва ақлимизга яраша тавсифлаб, тасвирлади, холос...

Ибн Қоййим раҳимаҳуллоҳ айтди: Заиф ва нуқсонли ақл Аллоҳ таоло ўз қўли билан экиб, аҳбоблари учун тайёрлаб, раҳмату ризоси билан тўлдирган, буюк қудрати билан зийнатлаб, мустаҳкамлаган, неъматларига етишишни буюк зафар, мулкини эса катта деб ҳисоблаган жаннатнинг қадрини қандай билсин?!!

Аллоҳ таоло айтди: «У жойда қачон қарасангиз ноз-неъматларни ва катта мулку давлатни кўрурсиз. Уларнинг устларида яшил ипак ва шойи либослар бўлиб, улар кумуш билакузуклар билан безангандирлар ва Парвардигорлари уларни ниҳоятда покиза шароб-ла суғоргандир» (Инсон: 20, 21)...

Уларни ким суғоргани ҳақида мен билан билан тафаккур қилиб кўринг: **« ва Роббилари уларни ниҳоятда покиза шароб-ла суғоргандир. Албатта бу (жаннат ва ундаги ноз-неъматлар) сизлар учун лойиқ мукофот бўлди»** (Инсон: 22, 23).

Бу кунлар - ўша мақом ва жаннатларга кириш учун энг бебаҳо нарсаларни сарф этиш кунларидир...

Аллоҳ номига онт ичиб айтаманки, у неъматлар – ҳаёл тасаввур ва тил таъбир қила олмайдиган неъматлардир.. Дарак – кўриш каби эмасдир. Кутинг: **«Жаннат (тақводор зотларга) яқин қилинганида»** (Таквир: 13).

Дарҳақиқат жаннат – осудалик, мангулик, ўтроқлик ва жонлилик диёридир.

Жаннат – маъво, осуда мақом, Адн ва неъматлар жаннатидир.

Жаннат - Қодир Подшоҳ ҳузуридаги рози бўлинган ўриндир.

Жаннат – фирдавс жаннатидир. Фирдавс жаннати қандай эканини бир билсангиз эди!!

Имом Бухорий ва имом Муслимнинг «Саҳиҳ» китобларида Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг ушбу ҳадис шарифлари бор: «Аллоҳдан жаннатни сўрасангиз, Фирдавс жаннатини сўрангиз! Чунки у – жаннатнинг энг тепаси ва ўртасидир. Жаннат дарёлари ўша ердан отилиб чиқади. Унинг устида Раҳмоннинг арши бордир».

Эй муштоқ, агар Фирдавс аҳлидан бўлмоқчи бўлсангиз, уларнинг Мўминун сурасидаги ушбу тавсифларига қулоқ беринг: «Дарҳақиқат мўминлар нажот топдилар. Улар намозларида (қўрқув ва умид билан) бўйин эгувчи кишилардир.

Улар беҳуда – фойдасиз (сўз ва амаллардан) юз ўгиргувчи кишилардир.

Улар закотни (адо) қилгувчи кишилардир. Улар авратларини (ҳаромдан-зинодан) сақлагувчи кишилардир. Магар ўз жуфту-ҳалолларидан ва қўлларидаги чўриларидангина (сақланмайдилар). Бас улар маломат қилинмаслар. Энди ким шундан ўзгани (зино ва шу каби шариати Исломиёда ҳаром қилинган нарсаларни) истаса, бас ана ўшалар ҳаддан ошгувчилардир.

Улар (яъни мўминлар) ўзларига ишонилган омонатларга ва (ўзгаларга) берган аҳду паймонларига риоя қилгувчи кишилардир. Улар (барча) намозларини (вақтида адо этиб қазо бўлишдан) сақлагувчи кишилардир» (Мўминун: 1 – 9).

Агар улар шу сифатлар билан безансалар, уларга нима қандай мукофотлар берилади?! «Ана ўшалар Фирдавс (жаннатига) меросхўр бўлгувчи ворислардир. Улар ўша жойда мангу қоладилар» (Мўминун: 10).

Аллоҳим, биз қилган энг ёмон нарсалар бадалига ҳузурингдаги энг яхши нарсалардан маҳрум этма!!

Абу Ҳурайра разияллоҳу анҳу айтди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Жаннатга кирган илк гуруҳнинг юзи – ўн тўрт кунлик тўлин ойдек, кейингиси самода порлаган юлдуздек (нурафшон бўлади). Улар на катта ва на кичик ҳожат қиладилар, тупурмайдилар, бурун қоқмайдилар. Тароқлари тилло, терлари мушк, тутатқилари уд, жуфтлари эса ҳур айн бўлади. Уларнинг барчаси бир одам – оталари Одам (алайҳиссалом) шаклида бўладилар» (Муттафақун алайҳ).

Каъб разияллоҳу анҳу айтди: «Аллоҳ таоло жаннатга боққани сайин: «Хушбўйларимнинг барчаси сенинг аҳлингга»- дейди. Жаннатнинг хушбўйлиги аҳли киргунига қадар кундан-кун кўпайиб бораверади».

Ҳой муштоқ, қулоқ солинг ва шавқу башоратларни зиёда қилинг!

Алий ибн Аби Толиб разияллоҳу анҳу: «Жаннат дарвозалари шундай бир-бири устидадир»- деди-да, Аллоҳ таолонинг ушбу оятларини ўқиди: «То қачон улар дарвозалари очилган ҳолдаги (жаннатга) келиб етганларида» (Зумар: 73). -Баногоҳ дарвозалар олдида остидан икки чашма оқиб чиқаётган дарахтни кўрадилар. Чашмаларнинг биридан сув ичадилар: ичларидаги ифлослик ва озорларни чиқариб ташлайди.

Иккинчи чашма сувларид ювинадилар: (баданларида) порлоқлик ёйилади, бундан кейин сочлари тўзғимайди, юзлари буришмайди. Сўнгра Аллоҳнинг ушуб оятларини ўқиди: «Сизларга тинчлик-омонлик бўлсин! Хуш келдингиз! Бас унга мангу қолгувчи бўлган ҳолларингизда кириңгиз» (Зумар: 73).

Жаннатга кирар экан инсон ўз манзилини яхши билади. Уларни болалар кутиб оладилар. Олис сафардан қайтган сайёҳ яқинларини кўрганида севинганидек, болаларни кўриб қувонадилар. Сўнгра жуфтлари томон равона бўладилар. Уларга аҳбобларнинг келаётганидан хабар берилади. Жуфтларга: «Сиз уни кўргансиз»- дейилади. Одам уйига кириб, сўрасига суянади ва уйдаги жиҳозларга кўз ташлайди: уй жиҳозлари лўълўларга асосланган. Кўзи яшил, қизил ва сариқ рангларга тушади. Нигоҳини шипга тикади: агар у буни кўришга яралмаган бўлса эди, гўзалликдан кўзлари қамашар эди. (Буларни кўриб): **«Бизларни бу (неъматларга) йўллаган зот — Аллоҳга ҳамду сано бўлгай. Агар бизни Аллоҳ ҳидоят қилмаганида ҳаргиз йўл топа олмас эдик. Ҳақиқатан Роббимизнинг пайғамбарлари ҳақ динни келтирган эканлар», дейдилар ва уларга: «Қилиб ўтган (яхши) амалларингиз сабабли сизларга мерос қилиб берилган жаннат мана шудир», деб нидо қилинади»** (Аъроф: 43).

Жаннат ва жаннатга яқинлашиш қандай яхши... Унинг шароблари хуш ва салқин...

Ҳой, севинчли хабарни истаган! Ҳой, жаннат муштоқи! Қулоқ солинг: Аллоҳ таоло жаннатда ичи ташқарисидан, ташқариси ичидан кўринадиган шаффоф, юлдуздек порлаган, кенг ва саришта хоналарни яратди...

Жаннат қасрлари тиллодан. Бу тиллога дунё тиллолари на тенг кела олади ва на ўхшайди. Чунки у ўта шаффоф гавгардандир...

Ерининг тўшамалари ёқут ва гавҳардир...

Тупроқлари мушква заъфарондир...

Ерларга мулойим ипак-шойи, атлас ва яшнаб турган матоҳлардандир солинган..

Унинг атрофида дарёлар, ўртасидан эса ирмоқлар оқиб ўтади...

Аллоҳ таоло айтди: «Лекин Парвардигорларидан қўрққан зотлар учун (жаннатда) устма-уст қурилган хоналар бўлиб, уларнинг остидан дарёлар оқиб турар. (Бу) Аллоҳнинг ваъдасидир! Аллоҳ ваъдасига хилоф қилмас» (Зумар: 20).

Имом Термизий «Жомеъ» китобида Алий разияллоху анхудан ривоят қилди. У айтди: «Расулulloҳ соллаллоху алайҳи ва саллам: «Жаннатда ичи ташқарисидан кўринадиган хоналар бор»- дедилар. Бир аъробий ўрнидан туриб: «Бу хоналар кимлар учун?»- деб сўраганида: «Ширинсухан, таом берган, мудом рўза тутган ва кечалари одамлар уйқуда экан (ибодат билан) бедор бўлган кишилар учун»- дедилар...

Бу – бадалдир. Бас, модомики имконимиз бор экан, уни берайлик!!

Жаннатдаги энг буюк неъмат – Аллоҳнинг жамолини кўришдир...

Бу хабар ҳадис ва Қуръон оятларида мавжуддир. Аллоҳ таоло айтди: **«Аллоҳ тинчлик диёри — жаннатга даъват қилади ва Ўзи хоҳлаган зотларни тўғри йўлга ҳидоят қилади. Чиройли амал қилган зотлар учун гўзал оқибат ва зиёда неъматлар бордир. Уларнинг юзларини**

на қаролик ва на хорлик қоплар. Ана ўшалар жаннат эгалари бўлиб, у жойда мангу қоладилар» (Юнус: 25, 26).

«Гўзал оқибат»: жаннатдир.

«Зиёда неъматлар»: Аллоҳнинг жамолига қарашдир.

Бу ҳақида Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳам хабар бердилар. Имом Муслим «Саҳиҳ»ида Суҳайбир разияллоҳу анҳу рвоят қилди: «Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: **«Чиройли амал қилган зотлар учун гўзал оқибат ва зиёда неъматлар бордир»** оятини ўқидилар ва айтдилар: «Жаннат аҳли жаннатга, жаҳаннам аҳл жаҳаннамга кирганидан сўнг бир дарғачи: «Хой жаннат аҳли, сизлар учун Аллоҳнинг ваъдаси бор. У ваъдасига вафо қилмоқчи»- деб нидо қилади. (Жаннат аҳли): «У нима? Ахир Аллоҳ бизнинг тарозимизни оғир, юзимизни ёруғ қилиб, жаннатига киритиб, жаҳаннамдан узоқлатмадими?»- дейдилар. Парда очилади. Улар Аллоҳга боқадилар. Аллоҳ уларга Ўзига қарашдан кўра севимлироқ бошқа неъмат бермагандир. Бу Аллоҳ таолонинг оятидаги «зиёда неъматлар»дир».

Ҳа... Улар Роббиларини кўрадилар ва юзлари ёруғлик ва нурафшонликка асир бўлади..

Уларга Роббилари тажаллий қилади: уларга кулади, уларнинг ҳар бири билан гаплашади... **«У Кунда (мўминларнинг) юзлари яшнаб, Парвардигорларига боқиб тургувчидир!»** (Қиёмат: 22, 23).

Оҳ, у боқиш юзларни айлар мунаввар,

Тонгдаги ёруғликдан яна ҳам порлоқ.

Аллоҳ салом бериб, қилганда хитоб

Маҳбуб қувончи бўлади мутлақ.

Аллоҳни кўради аниқ у кўзлар

На парда бор ва на малолдан бўзлар!

Аллоҳ номига қасамки, Аллоҳ таоло ҳам, «ҳавосидан гапирмайдиган, юборилган ваҳийнигина айтадиган» Зот ҳам хабар берган.

Тез кунда Роббингизни кўрасиз... Ҳа, кўрасиз...

Тез кунда Сизни яратган ва сизга шакл берган, кийдириб, ичирган ва едирган Роббингизни кўрасиз...

Тез кунда сизни иймон ва Исломи муваффақ қилиб, ҳидоят айлаган Зотни кўрасиз... **«(Мўминлар Аллоҳга) рўбарў бўладиган кунда уларга (Аллоҳ томонидан йўлланадиган) салом тинчлик-омонлик тилаш бўлур. (Аллоҳ) улар учун улўғ мукофот (яъни жаннат) тайёрлаб қўйгандир»** (Аҳзоб: 44).

Имом Муслим ва имом Бухорийнинг «Саҳиҳ» китобларида Жарир ибн Абдуллоҳ разияллоҳу анҳудан ривоят қилинди: У айтди: «Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам тўлин ой кечасида Ойга қарадилар ва: «Сизлар шу Ойни кўрганингиздек Роббингизни кўрасизлар»- дедилар»...

Бу неъматнинг бадали нима?!! Айтинг, нима?!!...

Аллоҳ сизни ҳифзу-ҳимоясида сақласин. Қулоқ солинг...

Сўнгра Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Агар Қуёш чиқиши ва ботишидан илгари намоз ўқишга қодир бўлсангизлар, ўқинглар!»- дедилар...

Бомдод ва асрнамозини ўқиган намозхонлар, бу башорат сизлар учун!! Бу пайтда уйкуга муккасидан кетганлар ёки намоздан кечикканлар зарару-зиёндадирлар!!...

Абдуллоҳ ибн Масъуд айтди: «Сизларнинг ҳар бирингиз Қиёмат куниди тўлин ойлик кечада Ой билан ёлғиз қолганидек, ёлғиз қолади»...

Абдуллоҳ ибн Умар разияллоҳу анҳу айтди: «Жаннатдаги энг паст мақомни олган киши ўз мулкига икки минг йил қарасагина бошдан оёқ кўра олади... Жаннатдаги энг афзал мақом эгаси Роббисини ҳар куни икки марта кўра олади... Жаннатдаги энг афзал мақом эгаси Роббисини ҳар куни икки марта кўра олади...

Ҳасан Басрий раҳимахуллоҳ айтди: «Дунёдаги обидлар охиратда Роббиларини кўрмасликларини билсалар эди, қалблари бу дунёда эриб, қайғудан пора-пора бўлар эди...

Ҳой, Аллоҳнинг бандалари!

Аллоҳ таоло айтди: **«Ким Аллоҳга рўбарў бўлишдан умидвор бўлса, бас, албатта, Аллоҳ (белгилаган мукофот ва жазо) фурсати шак-шубҳасиз келгувчидир. У эшитгувчи, билгувчидир. Ким жиҳод қилса, фақат ўз (фойдаси) учун жиҳод қилур (яъни ким Аллоҳ йўлида саъй ҳаракат қилса, бундан Аллоҳ эмас, балки ўша кишининг ўзи учун манфаат бўлур). Зеро Аллоҳ барча одамлардан беҳожатдир»** (Анкабут: 5, 6).

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг дуоларида ушбу сўзлар бор: «Аллоҳим, мен сендан юзинг қараш лаззатини, зарар бергувчи қабоҳат ва адаштирувчи фитналарсиз Сен билан учрашишга бўлган шавқни сўрайман».

Аллоҳим, бизларни Сен билан учрашиш ва юзингга қарашдан маҳрум қилма!!

Бу нарсани арзон нархга билмагандек сотган одам,

Кўп ўтмасдан биласан не эмиш унга қиймат.

Ҳақиқатан билмаган бўлсанг агар – бир мусибат

Била туриб арзон сотсанг қиларсан афсус-надомат.

Бу – буюк неъматдир...

Жаҳаннамдаги энг оғир жазо – Аллоҳ таолонинг юзини кўришдан маҳрумликдир: **«Йўқ!! Улар у кунда Роббиларидан пардаланган бўладилар»** (Мутоффиийн: 15).

Бу – улар учун бўлган азобнинг энг қаттиғидир...

Жаннатдаги неъмат ва савоблар-чи?!!

Жаннат аҳли жаннатда ўлмайдилар, касал бўлмайдилар, қаримайдилар ва мангу қоладилар. У ерда нафслар хоҳлаган ва кўзлар лаззат оладиган барча нарса муҳайёдир... Ҳовлилар ва қасрлар... Дарёлар ва дарахтлар... Хурмозорлар, узумзорлар...

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам кунларнинг бирида саҳобаларига шундай дедилар: «Тушимда ўзимни жаннатда кўрдим. Бир хотин қаср четида таҳорат қилар эди. «Бу қаср кимники?»- деб сўрадим. – Умар ибн Хаттобники,- дедилар. Эй Умар, мен сизнинг ҳамиятингизни эсга олдим». Умар ибн Хаттоб йиғладилар ва: «Ё расулуллоҳ, Мен Сиз каби ҳамиятли эмасман!»- деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Мўъминнинг жаннатда узунлиги олтмиш миллик бир инжудан ўйиб ясалган чодир бўлиб, унинг ичида оиалси ҳам бордир. У улар билан жинсий алоқада бўлади, бироқ бир-бирларини кўрмайдилар».

Дархтлар-чи?!!

Аллоҳ таоло улар ҳақида шундай деди: **«(Улар) тикансиз бутазорларда. Тизилган бананзорларда. Ёйилган соя (ости)да.**

Оқиғиб қўйилган сув (устид)да. Тугаб қолмайдиган ва манъ этилмайдиган кўпдан-кўп (турли-туман) мева-чева (остид)да» (Воқеа: 28 – 33).

Имом Бухорий ва имом Муслим ривоят қилдилар: «Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Жаннатда бир дарахт бор чопқир от устидаги чавандоз унинг остид яуз йил чопса ҳам, дарахт соясидан чиқиб кета олмайди».

Мевалар-чи?!

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан ривоят қилинишича, у Зот кунларнинг бирида жаннатнинг баъзи меваларини тавсифладилар: «Менга жаннат ва жаннатдаги гуллар ҳамда яшилликлар кўрсатилди. Мен бир бош узумни сизларга олиб келиш учун олдим. Бироқ бу ишимга тўсқинлик қилинди. Агар уни сизларга олиб келсам ва Осмон ва Ер ўртасидаги барча (махлуқлар) еса ҳам тугата олмас эдилар».

Жаннат аҳлининг кийимлари шойи ва ипақдандир.

Суҳбатлари бўладиган жойларда **«У жойда оқар булоқ бордир. У жойда баланд сўрилар; Ва (булоқ буйига) қўйиб қўйилган қадахлар. Тизиб қўйилган ёстиқлар. Ва тўшалган гиламлар бордир»** (Ғошия: 12 – 16).

Аллоҳ таоло айтди: **«Шак-шубҳасиз яхшилар** (яъни мўминлар жаннат) **неъматларидадирлар. Улар сўриларда** (Аллоҳ таоло ўзларига ато этган неъматларга) **боқиб** (ўтирадилар). **Сиз уларнинг юзларида неъматларнинг жилвасини танирсиз — кўрасиз. Улар (жаннатда) муҳрланган майдан суғорилурларки, У (май)нинг муҳри мушк бўлади. Бас, баҳслашгувчи кишилар** (мана шундай мангу неъматга етиш йўлида) **баҳслашсинлар»** (Мутоффифун: 22 – 26).

Бу – уларнинг мукофотларидир... Бу – уларнинг савобларидир...

Баъзида уларнинг таналари очлик ва чанқоқликдан қийналган эди...

Баъзида ўзларини ўйин-кулгу ва манмансирашдан сақлаган эдилар...

Баъзида саҳар пайтлари Қуръон тиловати билан машғул эдилар...

Сўнгра, тиловатлари ортидан кўз ёшлари, истиффорлар, дуо ва зикрларни аяшмаган эди...

Бу – уларнинг мукофотлари... Бу – уларнинг савоблари...

Улар «(Жаннатдаги) сўриларда» Аллоҳ таоло ато этган неъматларга ҳамда душманларининг азобланишларига «боқиб турадилар» (Мутоффифун: 35)...

Уларнинг чиройини таърифлаш учун сўз йўқ!! Гўдаклар уларни ўраб, олдиларида турадилар... Улар хатардан қутилиб, омонликка эришдилар...

Улар: **«Улар бир-бирларига боқишиб, баста-жавоб қилишиб, дейдилар: «Ҳақиқатан бизлар илгари** (ҳаёти дунёда) **аҳли-оиламиз орасида** (бўлган чоғимизда охиратда Аллоҳнинг азобига дучор бўлишдан) **кўрқар эдик. Мана, Аллоҳ бизларга марҳамат кўрсатди ва бизларни самумдан** (яъни баданларни илма-тешиқ қилиб юборадиган дўзахий шамолдан) **сақлади. Дарҳақиқат бизлар илгари** (ҳаёти-дунёда) **У зотга дуо-илтижо қилар эдик. Албатта Унинг Ўзигина марҳаматли, меҳрибондир». Бас, (эй Муҳаммад) сиз** (инсонларга Қуръон оятлари билан) **панд-насиҳат қилаверинг! Чунки сиз Роббингизнинг неъмат-марҳамати билан коҳин-фолбин ҳам мажнун ҳам эмасдирсиз»** (Тур: 25 – 29).

Ҳадис қудсийда Аллоҳ таоло айтди: «Иzzатим ва буюклигимга қасамки, Мен бандамга икки хотиржамлик ва икки қўрқувни жам қилмайман: Мендан бу дунёда хотиржам бўл(иб, ибодатлар қилма)ган кишини охиратда қўрқитаман. Бу дунёда Мендан қўрққан киши (эса) охиратда (амну-омонда) хотиржам қиламан».

Улар «хоналарда хотиржам (амну-омонда) бўладилар...

Ҳой, ғофил!

Одамлар фойда қилмоқдалар, сен эса зарар қилмоқдасан!!

Улар Ҳабибга ошиқмоқдалар, сен эса ...

Улар Аллоҳнинг амрларини бажо келтирмоқдалар! Сен-чи, уларни зое қилмоқдасан!!

Ўша қаср ва уйлар остидан оқиб ўтган чашма ва дарёларни биласизми?!

Улар жаннат аҳлининг бўстонлари, уйлари ва қасрлари остидан оқиб ўтадилар...

У дарёлардан бир қултум ичган одам мудом чанқамайди...

Уларнинг суви - сутдан оқ, асалдан ширин, қордан совуқ, мушқдан хушбўй бўлиб, ичиш билан туганмас, узоқ туриш билан айнимас...

Уни ичиш юз ва баданнинг нурафшонлигини зиёда қилади: қалблар, руҳлар ва баданлар нурдек порлайди...

Ундан ичган киши билим, (Аллоҳга) яқинлик, шавқ ва ишончни зиёда қилади...

Аллоҳ таоло айтди: **«Тақво эгалари учун ваъда қилинган жаннатнинг мисоли-сифати (будир): «Унда айнимаган сувдан бўлган дарёлар ҳам, таъми ўзгармаган сутдан бўлган дарёлар ҳам, ичгувчилар учун лаззатли (яъни бадтаъм ва ақлдан оздиргувчи бўлмаган) майдан бўлган дарёлар ҳам, мусаффо асалдан бўлган дарёлар ҳам бордир. Улар учун у жойда барча мевалардан бордир ва (улар учун у жойда) Роббилари томонидан мағфират бордир. (Ана шундай жаннат аҳли бўлган тақво эгалари) жаҳаннамда мангу қоладиган ва (у жойда) қайноқ сув билан суғорилиб, у (сув) ичакларини бўлак-бўлак қилиб ташлаган (кофир) кимсалардек бўладими?!» (Муҳаммад: 15);**

«Ва (уларга Роббилари тарафидан мукофот қилиб берилган) остларидан дарёлар оқиб ўтадиган жаннат-боғлар бордир» (Оли Имрон: 136).

Имом Бухорий раҳимахуллоҳ Анас разияллоҳу анҳудан ушбу ҳадисни ривоят қилди: «Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Мен жаннатда юрар эканман икки ёқасида ўйилган лўълўъдан ясалган гумбазлар (терилган) дарё олдидан ўтдим ва: «Ҳой Жибрил, бу нима»- дедим. – Бу – Роббингиз Сизга ато этгана Кавсар»- деди. Фаришта унга бир урган эди, унинг лойлари бўйи ўткир мушк экан».

Бу – дарёлар ҳақида...

Чашма-булоқлар-чи?!..

Аллоҳ таоло айтди: **«Тақводорлар боғлар ва чашмалар ичидадир» (Зориёт: 15, Ҳижр: 45);**

«Албатта (ҳаёти-дунёдан Аллоҳ таолонинг амру фармонларига итоат қилиб ўтган) яхшилар (жаннатда) мизожи-аралашмаси кофувр — Аллоҳнинг (яхши) бандалари ичадиган (жаннатий) чашма — бўлган

майкосалардан (май) ичурлар. Улар у (чашмани ўзлари хоҳлаган жойдан) чиқариб-оқизиб олурлар» (Инсон: 5, 6).

Уларнинг қулликдаги насабига қаранг: **«Аллоҳнинг (яхши) бандалари»...** Бу – буюк нидолардан биридир...

Менинг шарафимни орттирган нарса

Сенинг «Бандам!»- дея қилган хитобинг.

Оёқларим билан босайин Сурайёни

Аҳмадни бизларга қилсанг расулинг!

Аллоҳ таоло айтди: **«Албатта (ҳаёти-дунёдан Аллоҳ таолонинг амру фармонларига итоат қилиб ўтган) яхшилар (жаннатда) мизожи-аралашмаси кофувр — Аллоҳнинг (яхши) бандалари ичадиган (жаннатий) чашма — бўлган майкосалардан (май) ичадилар»...**

«(Жаннат аҳли) у жойда мизожи-аралашмаси занжабил бўлган майкосалар — (жаннатлардаги) салсабил-ўтимли деб аталадиган чашма билан суғорилурлар» (Инсон: 17, 18).

Аллоҳ таоло жаннат аҳлининг майлари кофур ва занжабил билан аралаштирилган бўлишидан хабар бермоқда. Кофурнинг табиати совуқлик бўлиб, хушбўйдир. Занжабил эса табиати иссиқлик бўлиб, хушбўйдир. Бу иккисининг пайдар-пай келиши камолото, лаззат ва хушбўйлик ифодасидир...

(Машҳур муфассирлардан бири) Мужоҳид раҳимаҳуллоҳ Аллоҳ таолонинг **« Улар у (чашмани ўзлари хоҳлаган жойдан) чиқариб-оқизиб олурлар»** оятини: «Уни қаерда ва қачон бўлмасин, хоҳлаганларидек ишлата оладилар. Чунки чашмалар қасрлари, мажлислари ва кетган ҳар ерларида бордир»- дея тафсир қилдилар.

«Чиқариб олиш» - оттириб олиш маъносидадир.

Муҳаммад (соллаллоҳу алайҳи ва саллам)ни ҳақ билан юборган Зотга қасамки, агар шу дарёлар лабидан сизга бир ҳовли берамиз дейилса, қувончингизнинг чеки бўлмасди...

Аллоҳга қасамки, сизга бу дунёда дарё лабидан бир ҳовли берамиз, дейилса хурсанд бўласиз...

Остларидан дарёлар оқиб ўтадиган қасрларга нима дейсиз?!!

Бу – катта башорат ва мукофотлар эмасми?!..

Бу ҳовлилар, бу қасрлар, бу боғлар, бу дарахтзорлар ва бу булоқлар отилиб чиқаётган ҳамда остларидан дарёлар оқиб ўтаётган дарёлар лабида туриш ҳурларни қучоқлаш ва қизлик пардаларини йиртишдан холи бўлмайди...

Ҳурлар – гўзал ва шаҳло кўздирларки, **уларга (жаннат аҳлидан) илгари на бир инс ва на бир жин тегингандир** (Раҳмон: 56; 74).

Аллоҳ таоло уларни: **«Гўё улар ёқут ва маржондирлар»** дея таърифлади.

Улар куйласа уларни кўрган кўз, эшитган қулоқ лаззати дунёда йўқ!!

Сиз билан суҳбатдош бўлса ва жинсий алоқада бўса, ундай суҳбат ва жинсий алоқа бошқа ерда йўқ!!

Улардан бўса олсангиз, унинг ҳароратини ҳеч қаердан топа олмайсиз!! Бу бўсанинг лаззати ва тоти дунёда йўқ!!

Агар уни қучоқласангиз, унинг лаззатига бас келадиган нарса бу дунёда йўқ!!

Агар у билан суҳбатлашсангиз, суҳбатнинг тугашини хоҳламайсиз!!

Эрининг юзига қараб табассум қилса кулгу ва табассумидан жаннат порлаб кетадиган хотин ҳақида нима дейсиз?!!

У бир қасрдан иккинчисига кўчса: «Бу Қуёш ўз фалакининг буожида кўчиб юрибди»- дейсиз!!

Аллоҳ таоло уларни «Хур айн» деб номлади...

«Хур» - «хавроъ» сўзининг кўплик шакли бўлиб, гўзал, оппоқ ва қаро кўз қиз, демакдир.

Унинг кўзлари...Уларнинг чиройига эркаклар маҳлиёдир...

Териларининг юпқалиги ва рангнинг шаффофлиги кўзларни камаштиради...

Шахло кўз... Болдирлари кийимлари остидан кўриниб туради... Унинг юзига қараганлар ўзининг юз аксини кўради. Чунки унинг ранглари ёқутнинг шаффофлиги ва маржоннинг оқ ранги билан шаффофдир...

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Агар жаннатдаги хотинлардан бириЕрга нигоҳ ташласа, ўзи билан Ер ўртасини ёритган ва (хушбўй) ҳидга тўлдирган бўлар эди. Улардан бирининг бошидаги рўмоли дунё ва дунёдаги барча нарсадан кўра яхшироқдир»...

Ла илаҳа иллаллоҳ! Ла илаҳа иллаллоҳ! Агар рўмоли шунчалар бўлса, рўмолни ўраган нозанин қандай экан?!!..

Аллоҳ таоло айтди: **«Дарвоқеъ Биз уларни (оҳу кўз хурларни) дафъатан пайдо қилдик (яъни улар онадан туғилмадилар, балки Аллоҳнинг қудрати билан дафъатан пайдо бўлдилар). Сўнг уларни ўнг томон эгалари учун (ёшда ҳам, ҳусну жамол ва қадду қоматда ҳам) бири-бирига тенг, эҳтиросли бокира қизлар қилиб қўйдик»** (Воқеа: 35 – 38);

«Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Роббингизнинг қайси неъматларини ёлғон дея оласизлар?! У (жаннат)ларда хушхулқ ва гўзал юзли (аёл)лар бордир. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Роббингизнинг қайси неъматларини ёлғон дея оласизлар?! (Улар) чодирларда асралган хурлардир. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Роббингизнинг қайси неъматларини ёлғон дея оласизлар?! Уларга (жаннат аҳлидан) илгари на бир инс ва на бир жин тегингандир. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Роббингизнинг қайси неъматларини ёлғон дея оласизлар?!» (Раҳмон: 69 – 75).

Собитдан ривоят қилинади: «Отам қоронғу кечалари Аллоҳга ибодат билан машғул бўлган кишилардан бири эди. У шундай дер эди: «Кечаларнинг бирида тушимда дунё хотинларига ўхшамаган бир хотинни кўрдим ва унга: «Эй Аллоҳнинг чўриси, кимсан?»- дедим. У: «Мен жаннат хурларидан бирисиман»- деди.

- Менга турмушга чиқмайсанми?- дедим. – Мени Аллоҳ ҳузуридан сўраб, маҳримни бер!»- деди.

- Маҳринг нима?- дедим. – Узун таҳажжуд ўқиш ва кечаларни (ибодат билан) бедор ўтказиш- деди.

Уйкуга муккасидан кетганлар, бу сўзларни эшитинглар!!

Чимилдиқдаги хурларга совчи қўйган

Уларга етишмоқни қалбга туккан.

Ўрнингдан тур, бўлма эринчоқ.

Нафсинг ила кураш қил ҳар чоғ!

Маҳри учун кечаларни ўтказгин бедор.

**Кундузлари рўзаларни қилгин сен бисёр.
Келишини кўрса сенинг кўзларинг,
Кўкракдаги анорида ширин тилагинг!
Ҳури айн юрса тенгдошлар ила,
Кўкраги порласа инжу-тош ила.
Бу дунёда кўрганинг ушбу чечаклар,
Гўёки асли йўқ, хаёл чўпчаклар...**

Омир ибн Абдулвоҳид айтди: «Менга бир хабар етиб келди: «Жаннат аҳлидан бўлган эркак ўз ерида етмиш йил қолиб кетади. Сўнгра нигоҳ ташласа, ўзи билан бирга бўлган хотинлардан кўра нозанин ва уни: «Эй. Аллоҳ танлагани! Бизнинг сен билан бирга бўлиш пайтимиз келмадими?!»- деб чақираётган бир хотинга кўзи тушади. У: «Эй Аллоҳнинг чўриси, сен кимсан?!»- деб сўрайди. У «Мен Аллоҳ таоло: **«Ҳузуримизда зиёдаси ҳам бор»**- деб айтганиман»- деб жавоб беради.

У бу хотин билан етмиш йил бирга бўлади. Сўнгра (атрофга) бир нигоҳ ташласа, кўзи ўзи билан бирга бўлган хотиндан ҳам чиройли бўлган ва: «Эй, Аллоҳнинг дўсти! Бизнинг сен билан бирга бўлиш пайтимиз келмадими?!»- деб чақираётган бир хотинга кўзи тушади. У: «Эй Аллоҳнинг чўриси, сен кимсан?!»- деб сўрайди. У: «Мен Аллоҳ таоло: **«Бас уларнинг қилиб ўтган амалларига мукофот қилиб улар учун беркитиб қўйилган кўзлар қувончини** (яъни охират неъматларини) **бирон жон билмас»** деганиман,- деб жавоб беради.

Сиз Ёсин сурасида баён қилинган жаннат аҳлининг тавифларини эшитганмисиз?! **«Шак-шубҳасиз жаннат эгалари бу Кунда ўзлари истаган** (орзу қилган) **иш(лари) билан шод-хуррам бўлгувчидирлар. Улар ўз жуфтлари билан бирга барча соя-салқин жойлардаги сўриларда ястаниб ўтирадилар. Улар учун у жойда (ҳар турли) мевачева мавжуддир ва улар учун чорлаган – истаган нарсалари ҳозирдир. (Уларга) Меҳрибон Роббилари томонидан салом айтилар»** (Ёсин: 55 – 58).

Муфассирлар **«ўзлари истаган** (орзу қилган) **иш(лари) билан шод-хуррам бўлгувчидирлар»** оятини: «Қизлик пардасини йиртиш билан шод-хуррам бўладилар» дея тафсир қилдилар. Чунки, ҳар бир қовушишдан сўнг яна бокирага айланаверади!!...

Бир одам Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан: «Жаннатда хотинларимиз билан қовуша оламизми(жинсий алоқа назарда тутилаяпти)?»- деб сўради. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бунга жавобан: «Бир эркак бир кунда юзта бокира қиз билан қовушади. Жаннатдаги мақомларга қараб жуфтлар сони фарқли бўлаверади»- дедилар.

Сиз бундан ҳайратга тушманг... Чунки жаннатда бир эркакка юзта эркак қуввати берилади!!

Хўш, ҳурнинг маҳрини бердингизми?!!

Ҳурнинг бадалини тўладингизми?!!

Молик ибн Динор айтди: «Мен ҳар кеча Қуръондан бир неча ҳизб ўқиш одатим бор эди. Кечаларнинг бирида тушимда гўзал нозанинни кўрдим. Унинг қўлида қоғоз бор эди. У менга: «Ўқишни биласанми?»- деди. Мен: «Ҳа»- дедим. Менга қоғозни узатди. Унда шу сатрлар ёзилган эди:

Уйқудасан, бироқ орзуларинг кўп.

Умидингда доим жаннат ҳурлиқолари.

**У ерда ўлим йўқ, мангудир ҳаёт.
Хурларга тўладир чодирлар, ҳайҳот!
Уйқудан уйғонгин, эй ғофил, шу он
Бундан яхшидир таҳажжуд ила Қуръон!**

Сўзларнинг пурмаъноси – Аллоҳнинг каломидир: «Албатта тақводор зотлар (У Кунда) осойишта жойда, боғлар ва чашмалар устида бўладилар. Улар бир-бирларига рўбарў бўлган ҳолларида ипакшойидан либослар кийиб (ўлтирурлар). Мана шундай! Яна Биз уларга охукўз ҳурларни жуфти ҳалол қилиб қўйгандирмиз. Улар у жойда тинч-хотиржам бўлган ҳолларида (хизматкорлардан) барча мевачевани чақирадилар. Улар (жаннатда) биринчи ўлимдан (яъни ҳаёти дунёдан кўз юмганларидан) бошқа ўлимни тотмаслар. (Аллоҳ) уларни жаҳаннам азобидан сақлагандир. (Бу) Роббингиз томонидан бўлган фазлу марҳаматдир. Мана шу улуғ бахтдир. Бас, (эй Муҳаммад), дарҳақиқат, шояд улар эслатма-ибрат олсалар, деб Биз (бу Қуръонни) сизнинг тилингиз билан осон-енгил қилиб бердик. (Лекин улар Қуръон панд-насихатларини қабул қилмадилар). Бас, энди сиз (уларнинг ҳоллари не кечишига) кўз тутинг! Улар ҳам албатта (сизнинг ҳалокатингизга) кўз тутгувчидирлар» (Духон: 50 – 59).

Сиз унинг куйлари ва сўзларини эшитасиз... Унинг сўзлари ҳанглари билан ақллари асир қилади...

Улар мудом: «Бизлар мангумиз, йўқ бўлмаймиз! Мулойиммиз, қўпол бўлмаймиз! Розимиз, ғазаб қилмаймиз!»- дея такрорлаб турадилар...

Синглим, ушбу сўзларга қулоқ беринг!

Аллоҳ таоло етти қат Осмон устидан поклиги ва ифбатли эканини баён қилган Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг севимли жуфти ҳалоли Оиша разияллоҳу анҳо (Уни номуси ва шарафи билан айблаётганларга Аллоҳнинг лаънати бўлсин!) айтдилар: «Ҳури айнлар ундай десалар, дунёдаги мўъминалар: «Биз намоз ўқидик, сиз ўқимадингиз! Биз рўза тутдик, сиз тутмадингиз! Биз таҳорат қилдик, сиз қилмадингиз! Биз садақа бердик, сиз бермадингиз!»- деб жавоб бердилар-да, ҳури айнларга ғолиб келдилар.

Синглим, сиз Аллоҳ ҳузурида ҳури айдан кўра мукаррамасиз!! Сиз ундан кўра гўзалсиз!!

Аёлнинг ҳаёси бўлмаганида эди, Аллоҳ таоло жаннатда у учун тайёрлаб қўйган нарсаларини таърифлаб берар эди...

Аллоҳ таоло айтди: «Уларга ҳам буларга берилган (ҳуқуқлар) **бордир**» (Бақара: 228).

Эй, муштоқ ва яхши дарак излаган инсон, мен сизга биздан аввал жаннатга кирган инсонлар ҳақида хабар бермоқчиман...

Амр ибн Жамуҳ разияллоҳу анҳу чўлоқ эди. Унинг тўртта ўғли бор эди. Улар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам иштирок этган барча жангларда ҳозир-нозир эдилар. Уҳуд кунида оталарини жангда иштирок этмалиги учун қаттиқ ҳаракат қилдилар ва: «Аллоҳ таоло сизга жангга чиқмаслигингиз учун имконият берди: «(Жиходга чиқмай қолишларида) **кўзи ожиз кишига хараж-танглик йўқдир, чўлоққа хараж йўқдир** (яъни улар жиходга чиқмаганлари учун айбланмас)» (Нур: 61; Фатҳ: 17)- дедилар.

Бироқ, саҳобалар кўтарингки руҳда эдилар. Амр ибн Жамуҳ разияллоҳу анҳу Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳузурига

бориб: «Фарзандларим менинг Сиз билан бирга жангга чиқишдан тўсмоқчи бўлаяптилар. Лекин мен шу чўлоқ оёқларим билан жаннатни босмоқчиман!»- деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Аллоҳ таоло сизга узр берибди, жиҳод қилиш сизга фарз эмас-ку!»- дедилар ва ўғилларига: «Уни тўсманглар, шояд Аллоҳ унга шаҳидликни насиб этса!»- дедилар...

Амр ибн Жамуҳ разияллоҳу анҳу қурол-аслаҳаларини олиб, урушга чиқди. Сафлар тизилганида қиблага қараб: «Аллоҳим, шаҳидликна насиб эт ва мени оиламга қайтарма!»- дея дуо қилди.

Бу ЧҲЛОҚ орқага чекинмай, ҳужумкорлик руҳи билан жанг қилди ва ўша кунни шаҳидлардан бири бўлди...

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Жоним қўлида бўлган Зотга қасамки, ичингизда бир киши борки, Аллоҳга қасам ичса Аллоҳ унинг қасамини оқлайди. Амр ибн Жамуҳ улардан бири эди. Мен унинг чўлоқ оёғи билан жаннатни босиб юганини кўрдим».

Улар Аллоҳга содиқ қолдилар! Аллоҳ ҳам уларга садоқат кўрсатди!

Эй, жаннат муштоқи! Бизни улар қарвониға қўшилиш учун чақираётган ушбу нидога қўлоқ солинг: **«Эй мўминлар, Аллоҳдан кўрқингиз ва иймонларида ростгўй бўлган зотлар билан бирга бўлингиз!»** (Тавба: 119).

«Аллоҳдан кўрқингиз ва иймонларида ростгўй бўлган зотлар билан бирга бўлингиз!».

«Чунки Аллоҳ барча—кибр-ҳаволи —мақтанчоқ кимсаларни суймас» (Луқмон: 18) ояти нозил бўлганида, ансорлар ва Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг хатиби - Собит ибн Қайс разияллоҳу анҳу дарвозасини бекитиб, уйдан чиқмай қўйди. У бу ҳолатда йиғлаб, узоқ қолиб кетди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламга бунинг хабари етганида чақиртирдилар. Собит ибн Қайс разияллоҳу келди ва: «Ё расулуллоҳ, мен чиройли кийимлар пойафзалларни яхши кўраман. Шунинг учун Аллоҳ таоло: **«Чунки Аллоҳ барча—кибр-ҳаволи —мақтанчоқ кимсаларни суймас»** деганида мутакаббирлардан бири бўлиб қолишдан кўрқиб кетдим!!»- деди. Бу сўзларни эшитган Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам кулиб юбордилар ва: «Сиз улардан бири эмассиз. Сиз яхшилик билан яшайсиз ва яхшилик билан ўлиб, жаннатга кирасиз!»- дедилар.

Аллоҳ таоло улар ва улар изидан кетган кишилар ҳақида шундай деди: **«Муҳожир ва ансорларнинг биринчи пешқадамлари ва уларга чиройли амаллар билан эргашган зотлар — Аллоҳ улардан рози бўлди ва улар ҳам Ундан рози бўлдилар. Яна (Аллоҳ) улар учун остидан дарёлар оқиб турадиган, улар абадий қоладиган жаннатларни тайёрлаб қўйди. Мана шу буюк бахтдир»** (Тавба: 100).

Жаннат муштоқи бўлган синглим, сизга ҳам сиздан аввал яшаб ўтган садоқатли аёллар ҳаётидан хабарларим бор.

Абу Ҳурайра разияллоҳу анҳу айтди: «Жибрил (алайҳиссалом) Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам олдиға келиб: «Ё, Расулуллоҳ! Хадича ёғ ёки овқат ёки ичимлик олиб келаяпти. Агар олиб келса унга Роббисидан ва Мендан салом айтинг!»- дедилар...

«Агар келса унга Роббисидан ва Мендан салом айтинг!».

Жибрил алайҳиссалом Хадича онамизга луълуъ қамишларидан қилинган ва қайғу-алам, тўполон бўлмаган уйдан башорат бердилар. **«Бу**

Аллоҳнинг фазлу марҳамати бўлиб, Ўзи хоҳлаган кишиларга беради. Аллоҳ улуғ фазлу марҳамат соҳибидир» (Ҳадид: 21; Жумъа: 4).

Синглим, бу сўзларга қулоқ беринг!

Осия Музоҳим қизи Фиръавн ва тарафдорларининг қийноқларига сабр қилди..

Фиръавн унинг мусулмон бўлганининг дарагини эшитгач, қийнай бошлади...

У қавми олдига чиқиб: «Осия Музоҳим қизи ҳақида фикрингиз қандай?»- деб сўради. Ҳамма унга мақтовлар ёғдирди. Бироқ Фиръавн: «У мендан бошқа парвардигорга ибодат қилаяпти» дейиши биланок: «Уни ўлдилинг!»- дедилар.

Фиръавн унинг қўл ва оёқларидаги тирноқларини суғурди. Бечора бундай абгор ҳолатида Қуёш жазирамасига отиб, устига тегирмон тошини қўйдирди!!

Ё Аллоҳ, улар қанчалар сабр қилдилар! Қийноқларга солинди, бироқ ғояларидан воз кечмадилар!!

... Унинг тирноқларини суғуриб, Қуёш жазирамасига отиб, устига тегирмон тошини қўйганларида, бечора заиф аёлга фаришталар қанотларини соябон қилгна эдилар!!

Фиръавннинг қийноқлари, таҳқирлари ва зулми кучаяр экан, Осияразияллоҳу анҳо: **«Парвардигорим, Ўзинг мен учун ҳузурингда — жаннатда бир уй бино қилгин, менга Фиръавн ва унинг қилмишидан нажот бергин ва менга бу золим қавмдан нажот бергин», деди»** (Таҳрим: 11).

Аллоҳ таоло унга жаннатдаги маконини кўрсатди. У кўзлари ўнгида – ривоятларда айтилишича, луълуъ-инжудан – қурилаётган уйини кўрди ва беихтиёр кулиб юборди...

Унинг кулиши Фиръавннинг келишига тўғри келди. Фиръавн хадққа: «Унинг телбалигидан шубҳа қилманглар! Қаранглар, биз қийнаямиз, у эса кулаяпти!»- деди.

Осия кўз кўрмаган, қулоқ эшитмаган ва инсон хаёлига келмаган нарсани кўрган эди...

У ўз матонати ва садоқатининг мукофотини кўргна эди... Аллоҳ таоло унга бу дунёда экан берилажак неъматларини кўсатган эди..

Аллоҳ таоло унинг руҳини олди... Золим инсонлардан қутқарди... Жаннатга кўтарди.. У Роббул-Олакийн ҳузуридадир... У, уйга киришдан аввал қўшнисини хоҳламадими?!!

Жаннат безанган ҳолида мавжуд ва дарвозалари ланг очилганини билгна ва унга кириш учун тиришиб, ошиқмаган одамнинг ҳоли ҳайратли!!...

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Қўрққан одам кечаси йўлида давом этади. Кечаси йўлида давом этга одам манзилига етади. Унутманглар, Аллоҳнинг матоси бебаҳодир! Унутманглар, Аллоҳнинг матоси – жаннатдир»..

У жаннатдирки, Аллоҳнинг юзи билан, Аллоҳга бўлган ҳурмати юзасидан, ундан бошқаси сўралмайди!..

У жаннатки, унинг муштоқи солиҳ одамлардир!!

Садоқатли инсонларнинг унинг «махри»ни бердилар!!

Жаннатни Жаъфарут-Тайёр, Умайр ибн Ҳимом, Ҳаром ибн Малҳон, Анас ибн Назр, Омир ибн Абу Фухайралардан сўранг...

Жаннатни Амр ибн Жамуҳ, Абдуллоҳ ибн Абу Равоҳа, Умар ибн Хаттоб ва Абу Валидлардан сўранг...

У – жаннат-ки, Аллоҳнинг эҳтиром диёридир...

Унга кириш учун енг шимарганлар борми?!!

Бу ўша жаннаттки, унда қанча турмоқчи бўлса шунга яраша амал қилиб қол!!..

Жаннат – Аллоҳнинг тақводорлар учун марҳамати-ки, унга кириш учун енгларни шимаринг!!..

У ерда қанча қолишингиз, унга бўлган иштиёқингизга кўра амал қилинг!!..

У – Аллоҳ тақводорлар. Кечаларни ибодат ва кундузларни рўза тутиш билан ўтказишга тиришганлар учун ваъда қилган диёрдир...

Шериксиз ягона бўлган Аллоҳ номига онт ичиб айтманки, жаннат Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг уммати каби бошқа бирон уммат учун бунчалар безанмади, зийнатланмади...

Шундай бўлсада, жаннат ошиқларини на кўраяпмиз ва на эшитаяпмиз...

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг ушбу сўзларига қулоқ солинглари: «Рамазон (ойи) келгач жаннат дарвозалари очилади, жаҳаннам дарвозалари бекилади ва шайтонлар занжирбанд қилинади»...

Ҳа! Жаннатлар дарвозалари ҳаёлда эмас, ҳақиқатда очилиб, бир нидо қилгувчи: «Ҳой, яхшилиқни излаган кел! Ҳой, ёмонликни истаган, бас қил!»- деб нидо қилади.

Жаннат учун енг шимарган эркаклари ва аёллари қани?!!...

«У – Биз бандаларимиздан тақводор бўлган кишиларга мерос қилиб берадиган жаннатдир» (Марям: 63).

Агар жаннат аҳлининг сифатларини ўрганмоқчи бўлсангиз, мана ўша сифатлар, улар билан безанинг: **«Ва Роббингиз томонидан бўлгувси мағфиратга ҳамда тақводорлар учун тайёрлаб қўйилган (эни осмонлар ва Ер баробарида бўлган) жаннатга шошилингиз! (У тақводор зотлар) яхши-ёмон кунларда инфоқ-эхсон қиладиган, ғазабларини ичларига ютадиган, одамларнинг (хато-камчиликларини) афв этадиган кишилардир. Аллоҳ бундай яхшилиқ килувчиларни севади. (У тақводор зотлар) қачон бирон-бир нолойиқ иш қилиб қўйсалар ёки (қандайдир гуноҳ иш қилиш билан) ўзларига зулм қилсалар, дарҳол Аллоҳни эслаб, гуноҳларини мағфират қилишни сўрайдиган. — Ҳар қандай гуноҳни ёлғиз Аллоҳгина мағфират қиладиган, — билган ҳолларида қилган гуноҳларида давом этмайдиган кишилардир»** (Оли Имрон: 133 – 135).

Ҳа, улар гуноҳ ишларга қўл урадилар, бироқ, бу ишда давом этмайдилар: тавба қилиб, истиғфор айтадилар: **«Уларнинг мукофотлари Роббилари томонидан мағфират ва тағларидан дарёлар оқиб тургувчи жаннатлар бўлиб, улар ўша жойда абадий қолажақлар. Яхши амал қилгувчиларнинг ажрлари нақадар яхши ажр!»** (Оли Имрон: 136).

Бир саҳройи «Албатта, Аллоҳ мўминларнинг жонларини ва молларини улардан жаннат баробарига сотиб олди» (Тавба: 111) оятини ўқиётган Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг олдидан ўтиб

қолди ва: «Бу кимнинг сўзлари?»- деб савол берди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Раҳмон (Аллоҳ)нинг сўзлари»- деб жавоб бердилар. – Бу фойдаси катта тижоратни чоштвоҳгача қўймайлик-деди-да, Аллоҳ йўлида жиҳодга чиқди ва шаҳид бўлди. Ҳақиқатан ҳам савдоси фойдали бўлди..

Аллоҳ номига онт ичиб айтаманки, бу – Аллоҳнинг каломидир: **«Бас, (эй мўминлар), қилган бу савдоларингиздан шод бўлингиз. Мана шу ҳақиқий буюк бахтдир»** (Тавба: 111).

Агар жаннат аҳлидан бўлмоқчи бўлсангиз, азобдан қўрққан ва савобни умид қилганлар сафида бўлинг! Аллоҳ таоло айтди: **«Роббиси (ҳузурида) туришидан (яъни ўзининг Аллоҳ олдида туриб ҳаёти дунёда қилиб ўтган барча амалларига жавоб беришдан) қўрққан киши учун икки жаннат бордир»** (Раҳмон: 46).

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «(Бу) икки жаннатнинг идишлари ва ичидаги нарсалари кумушдан ва икки жаннатнинг идишлари ва ичидаги нарсалари тиллодандир. (У ердаги) одамлар билан Роббиларини кўришлари ўртасида Адн жаннатидаги Аллоҳнинг юзидаги парда тўсиб туради, холос»...

Ё, Аллоҳ!

Аллоҳ таоло айтди: **«Бас, ана ўшанда ким (ҳаёти-дунёда куфру исён билан) туғёнга тушган, Ва ҳаёти-дунёни (охиратдан) устун қўйган бўлса, У ҳолда фақат жаҳаннамгина (унинг учун) жой бўлади! Энди ким (ҳаёти-дунёдалик пайтида Қиёмат Куни маҳшаргоҳда) Роббисининг (ҳузурида) туриши (ва У зотга ҳисоб-китоб бериши)дан қўрққан ва нафсини ҳавойи хоҳишлардан қайтарган бўлса У ҳолда фақат жаннатгина (унинг учун) жой бўлади»** (Нозиот: 37 – 41).

Хўш, Маъво жаннати қаерда? **«Қасамки, (Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам Жаброил алайҳиссаломни ўзининг аслий суратида) иккинчи бор (жаннат) четидаги Нилуфар олдида кўрди. Жаннати маъво ҳам ўша (Нилуфар)нинг олдидадир. Ўшанда Нилуфарни ўраган нарса (яъни Аллоҳ таолонинг файзи илоҳийси) ўраб олган эди. (Пайғамбарнинг) кўзи (ўнгу сўлга) оғгани ҳам йўқ, ўз ҳаддидан ошгани ҳам йўқ. Дарҳақиқат у (ўша соатда) Роббисининг буюк оятларини (яъни У зотнинг қудрати илоҳийсига далолат қиладиган жуда кўп аломатларни), кўрди»** (Нажм: 14 – 18).

Севинчли хабарлар кутган ва жаннатга муштоқ бўлган синглим, сиз ҳам жаннат аҳлидан бўлмоқчи бўлсангиз, у ердаги аёлларнинг айрим сифатларига қулоқ беринг...

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «Мен сизларга жаннатдаги хотинларингиз ҳақида айтиб берайми: улар сеvimли, туғадиган ва эрига зулм қилса: «Мана бу қўлим сенинг қўлингда, сен рози бўлмагунингча на мижжа қоқаман ва на ухлайман» деган пушаймонлардир»...

Бундан ташқари, садоқатли, обида ва итоатли аёлларга қуйидагича башорат бердилар: «Хотин киши беш вақт намозини ўқиса, рўзасини туса, номусини ҳимоя қилса ва эрига итоат этса жаннат дарвозаларининг хоҳлаганидан кираверади!»...

Бундан ортиқ марҳамат бўлиши мумкинми?!!

Сиз Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг ушбу ажойиб хабарига ҳам қулоқ солинг: «Оиша разияллоҳу анҳу айтдилар: «Олдимга

бир хотин тиланчилик қилиб келди. У билан бирга икки қизи ҳам бор эди. Уйда бир дона хурмодан бошқа нарса йўқ эди. Мен уни хотинга бердим. Хотин хурмони ўзи ейиши ўрнига қизларига бўлиб берди. Кейин ўрнидан туриб, чиқиб кетди. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам келагнларида бўлиб ўтган воқеани: хотиннинг қизларига қилган ишларини айтиб бердим. Шунда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Аллоҳ таоло унинг бу ишидан ҳайратланди ва шу иши сабабли унга жаннатни насиб этди ва жаҳаннамдан қутқарди»- дедилар...

Бир дона хурмо сабабли ... Ё, Ҳалим!.. Ё, Ғаффор!..

Синглим, жаннат аҳлидан бўлмоқчи бўлсангиз Хадича, Фотима, Умм Аммора, Ғумайсо разияллоҳу анҳунналардан, Ироқ, Фаластин ва Чеченистондаги аёллардан сўранг! Сизсадоқатли мўъминалардан сўранг ва уларнинг йўлларида юринг! Аллоҳни сизни ўзи асрасин!!

Эй, муштоқлар! Эй севинчли хабарни кутганлар, билинглари, жаннатдаги манзиллар бу дунёда қилинган ҳаракатларга қараб бўлади...

Во ажаб, инсон лаҳзасини исроф қилмоқда! Ҳолбуки, битта тасбиҳ учун сизга жаннатда мева ва соялари мудом қоладиган дарахт экилади!!

Имом Бухорий ва имом Муслимнинг «Саҳиҳ» ларида ривоят қилинди: «Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Жаннат аҳли устларидаги хонадагиларни ўрталаридаги масофа узоқлигидан машриқ ёки мағрибдан ўтиб кетаётгандек кўрадилар»- дедилар. Саҳобалар: «Бу – бошқалар ета олмайдиган пайғамбарларнинг манзилларими?»- деб савол бердилар. – Йўқ, жоним кўлида бўлган Зотга қасамки, уларга Аллоҳга иймон келтириб, пайғамбарларни тасдиқлаган одамлар эришадилар,- дедилар».

Узоқроқ масофаларда қолишдан кўрққан одам, қалбингизниумид билан шижоатлантиринг!

Руҳ чиқиши биланоқ, жаннат дарахтларига осилга қушлар жигилдонига ўрнашгунича бу манзилларни кўриб туради...

Шошилинг... Шошилинг...

Умр Қуёши сарғайиб, ботгунича... шошилинг!

Ибн Жавзий раҳимахуллоҳ айтди: «Жаннатдаги лаззатнинг мангулиги ҳақида ўйлагани сайин бандага бу дунёдаги балова қийинчиликлар енгил бўлаверади».

Аллоҳим, Сендан раҳмат ва мағфиратинг сабабларини, ҳар гуноҳдан омонда бўлиш ва барча савобдан ўлжани, жаннатга эриши ва жаҳаннамдан қутилишни сўраймиз...

Эй раҳлилар раҳмлиси, гуноҳимизни мағфират қил, қайғуларимизни кетказ, қарзларимизни уз, Ўзинг рози бўлган дунё ва охират эҳтиёжларимизни бароридан келтир...

Аллоҳим, Сендан жаннатни сўраймиз... Аллоҳим, Сендан жаннатни сўраймиз...

Аллоҳим, Сендан жаннатни ва жаннатга олиб борадиган сўз ва амалларни сўраймиз...

Аллоҳим, нуринг тамомига етиб, бизни ҳидоят қилдинг, Сенга ҳамдлар бўлсин...

Ҳилминг буюк бўлиб, гуноҳларимизни мағфират қилдинг, Сенга ҳамдлар бўлсин...

Гуноҳкор бандаларинг учун қўлингни очдинг ва бердинг, Сенга ҳамдлар бўлсин...

Сенга итоат қилганлардан миннатдор бўлдинг, осийларни кечирдинг, музтарларнинг дуоларини ижобат қилдинг, зарарларни кетказдинг, гуноҳларни пардаладинг, тавбаларни қабул қилдинг...

Юзинг энг карамли юздир, улуғлигинг энг буюк улуғликдир, атоларинг энг афзал атодир...

Эй, гуноҳ билан жазоламайдиган махфий сирларни очмайдиган Зот!

Буюклигинг буюк бўлгани маҳал, инсон ақли лол қолган Зотсан!

Вужуди ҳамд-ла тўла, неъматларни беришда бу ҳолати монев бўлмаган Зотсан!

Сен биз турган жойларни кўраяпсан, сўзларимизни эшитаяпсан, сиру ошкора ишларимизни билиб турибсан! Биз Сендан гўзал исмларинг ва олий сифатларинг билан бизни, ота-онамизни, оиламизни, зурриётимизни ва барча мусулмонларни тарафингдан эзгуликлар берилиши ёзилган кимсалар қаторида қил!

Бизга жаннатдаги олий мақомларни қийинчиликсиз ва фитнасиз насиб эт!

Эй, яхшиликлари бизга тушган ва ёмонликларимиз унга кўтарилган Зот!

Эй, биздан беҳожат бироқ неъматларини беришни суйган Зот!

Биз Сендан қилган гуноҳларимиз сабабли узоқлашдик ва Сенга муҳтожмиз... Сенга муҳтожмиз... Сенга муҳтожмиз... Сенгина зикр ва ибодат қилинишга лойиқсан. Сенгина талаб қилинишга лойиқ энг буюк, фариштадан ҳам меҳрибон, сўралганларнинг саховатпешаси ва мўл берганларнинг кўли очигисан.

Сен – Аллоҳсан... Сен – Аллоҳсан... Сен – шериксиз подшоҳ ва тенгсиз танҳосан...

Барча нарса ҳалок бўлади, бироқ Юзинг ҳалок бўлмайди...

Сенга фазлинг билангина итоат, илминг билангина осийлик қилинади...

Сенинг марҳаматингни қайтаргувчи, ҳукмингни кечиктиргувчи зот йўқдир...Сен тез ҳукм ҳукм қилгувчи ва ҳукм қилганларнинг энг ҳакимисан...

Сен Ер ва Осмонларни тутиб тургувчи Зотсан...

Сендан нури билан Еру Осмонлар порлаган Юзингнинг нури ва Сенга лойиқ бўлган барча нарса билан бизни Ўз қудратинг билан жаҳаннамдан қутқаришингни сўраймиз... жаҳаннамдан қутқаришингни сўраймиз... жаҳаннамдан қутқаришингни сўраймиз...

Ўз раҳматинг билан эса жаннатингдан жой беришингни сўраймиз... жаннатингдан жой беришингни сўраймиз... жаннатингдан жой беришингни сўраймиз...

Эй, Азиз! Эй, Ғаффор! Эй, Зул-Жалол вал-Икром!

Аллоҳим, динингга ёрдам берганларга ёрдам бер! Муваҳҳид бандаларингни ёрдамсиз ташлаб қўйганларга ёрдам берма!

Аллоҳим, йўлингда сўзларингни олий қилиш учун курашаётган бандаларингга ёрдам айла! Уларга ёрдам бераётганларга ёрдам бер, ғайратларига ғайрат қўш, қалбларини барқарор қил, сабр бер, оёқларини собитқадам қил ва уларни ёрдамсиз ташлаб қўйганларга ёрдам берма!

Аллоҳим, мусулмон бўлганлиги учун қамоқларда ётган маҳбусларни Ўзинг озод қил!... Ўзинг озод қил!... Ўзинг озод қил!...

Улар кирганидан буён қанча рамазонлар ўтиб кетди... Уларга ёрдамчи, мадаккор ва қўлловчи бўл!... Уларга ўз раҳматингни ёғдир, ишларини тўғрила, қулайлик эҳсон айла!...

Каҳф-ғордаги йигитлар билан бирга бўлганингдек маҳбус дўстларимиз билан бирга бўл!...

Аллоҳим, уларни озод қилиш учун ҳаракат қилган кишиларни жаҳаннамдан озод қил!... Озод қилиш учун ҳаракат қилаётган кишиларга ёрдам бермаган одамларга Сен ҳам ёрдам берма!...

Аллоҳим, Ироқ, Чеченистон, Кашмир ва дунёнинг барча еридаги мазлумларга омонлик бер...

Аллоҳим, Покистон, Судан ва бошқа ўлкаларда зилзила ва қурғоқчилик сабабли офатзада бўлган мусулмонларнинг мушкулларини осон қил!...

Аллоҳим, ватанимизни амну омонда сақла, дин пешволаримизни ҳмдоятингдан айирма!...

Етакчилигимизни Сендан қўрқадиган, тақво қиладиган, Сени рози қилиш учун ғайрат кўрсатадиган раҳбарларга бер!...

Аллоҳим, Сендан раббоний уламолар, солиҳ раҳбарлар, мухлис даъватчилар, солиҳ йигитлар ва солиҳа қизлар сўраймиз!...

Эй Оламлар Роббиси, биз ва рафиқаларимизни ошкор ва яширин фитналардан сақла!

Аллоҳим, ўлкамизни ва барча мусулмон ўлкаларни осуда ва неъматларга мўл қил!...

Аллоҳим, рўзамиз ва кечалардаги бедорлигимизни қабул эт ҳамда камчилик ва гуноҳларимизни кечир!...

Аллоҳим, қилган амалларимиздан рози бўл!... Қилган амалларимиздан рози бўл!... Қилган амалларимиздан рози бўл!...

Аллоҳим, била туриб Сенга шерик келтиришдан паноҳ беришингни, билмаган нарсаларимиз учун кеширишингни сўраймиз!... Бизни камчиликларимиз сабабли жазолама, гуноҳларимизни афв эт ва озгина амалларимизни даргоҳингда қабул қил!...

Сен қандай яхши ҳожа ва қандай яхши ёрдамчисан...

Аллоҳим, бизни мана шу поқ ва муборакли маконда жамлаганингдек Адн жаннатида Қудратли Подшоҳ ҳузурида Садоқат курсиларида ҳам жам қил!...

Аллоҳим, биздаги ёмонликлар сабабли ҳузурингдаги яхшиликлардан биз маҳрум этма, ё Раҳим, ё Қаҳҳор!...

Аллоҳим, бизга Сен ўзинг лойиқ кўрган нарсалар билан муомала қил, биз лойиқ бўлган нарсалар билан муомала қилма! Ҳолбуки Сен тақво қилишимиз ва мағфират қилишга лойиқсан!...

Аллоҳим, пайғам учган қушлар сонича, саҳарларда истиғфор айтганларнинг истиғфорлари сонича, кеча ва кундузнинг айланиши сонича дурудуду салаватлар йўлла...

Аллоҳим, Уни кўришдан ва суннатларига эргашишдан бизни маҳрум этма!... Маҳрум этма!... Маҳрум этма!...

Аллоҳим, бизни Унинг даъватига кўмакчи қил! Унинг Ҳавзига олиб бор! Унинг қўлидан суғор! Биз У кирган жаннатга кирмагунимизчабиз билан Унинг ўртасини айирма!... Ё, Роббал-Олабийн!...

Аллоҳим, бизни Абу Бакр, Умар, Усмон, Алий ва барча саҳобалар, уларнинг изидан кетганлар билан жаннатингда бирга ва уларга яхшиликлар билан эргашганлар қаторида қил!...

Аллоҳим Сени (мушриклар сифатлаётган сифатлардан) ҳамдинг билан поклайман. Сендан бошқа илоҳ йўқдир. Аллоҳим, Сендангина гуноҳларимизни кечиришингни сўраймиз ва Сенгагина тавба қиламиз...

Ва сўнгги дуомиз: Барча Оламлар Роббиси бўлган Аллоҳга ҳамду санолар бўлсин...

Аллоҳ пайғамбаримиз, Унинг оиласи ва барча саҳобаларига салавоту саломлар йўлласин...

Арабчадан ўзбекчага ўгириш 1427 ҳижрий йил рамазон ойининг 9 куни (2 / 10 / 2006) да ниҳоясига етди.

Оятлар таржимасида шайх Алоуддин Мансурнинг «Қуръони Карим» изоҳли таржимасидан баъзи ўзгартишлар билан фойдаланилди